

Sygn. akt IV U 363/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Werocy

Protokolant: Monika Kałużna

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24.03.2017r. we W.

sprawy z odwołania A. F.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia 31.03.2016r. Nr (...). (...)

w sprawie A. F.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. oddała odwołanie;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca A. F. wniósł, w dniu 12.05.2016r. (data stempla pocztowego), odwołanie od orzeczenia strony pozwanej – Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 31.03.2016r. nr (...). (...) domagając się, jak należy przyjąć z jego treści, zmiany zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie, że jest osobą niepełnosprawną.

W uzasadnieniu żądania podał, że cały czas pozostaje w trakcie leczenia w poradni: chorób zakaźnych, gastroenterologicznej, neurologicznej, psychiatrycznej, stomatologicznej, chirurgii stomatologicznej i psychologicznej a także jest pod opieką lekarza pierwszego kontaktu. Podał, że w związku ze skutkami chorób dolegliwości oraz tryb życia uniemożliwiają mu podjęcie pracy.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. w odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie, wskazując że nie znalazła podstaw do zastosowania przepisów art. 6c ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127, poz. 721 ze zm.).

Uzasadniając swoje stanowisko podała, że stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy, w świetle przepisów ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jak również przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania

o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015r., poz. 1110), nie daje podstaw do zaliczenia wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych. Wskazała, że stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia nie powodują istotnego obniżenia zdolności do wykonywania pracy i nie stwarzają także potrzeby kompensacji ograniczeń poprzez wyposażenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub techniczne.

Sąd Rejonowy ustalił stan faktyczny:

Wnioskiem z dnia 01.12.2015r. wnioskodawca zwrócił się do (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

Dowód: - wniosek wnioskodawcy z dnia 01.12.2015r., w aktach (...)

(...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 18.01.2016r. (nr ZON. (...)) postanowił nie zaliczyć wnioskodawcy A. F. do stopnia niepełnosprawności.

Odpis orzeczenia doręczono wnioskodawcy w dniu 29.01.2016r.

Od wydanego orzeczenia wnioskodawca złożył w dniu 08.02.2016r. odwołanie.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z dnia 31.03.2016r. nr (...) (...) utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Odpis orzeczenia z dnia 31.03.2016r. wysłany na adres wnioskodawcy odebrała w dniu 07.04.2016r. D. H., która mieszka wraz z wnioskodawcą, a która przekazała dokument wnioskodawcy w dniu 15.04.2016r.

Dowód: - orzeczenie z dnia 18.01.2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, w aktach (...)

- odwołanie z dnia 08.02.2016r., w aktach (...)

- orzeczenie z dnia 31.03.2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, w aktach (...)

- przesłuchanie wnioskodawcy, k. 51-53

Biegły sądowy z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii rozpoznał u wnioskodawcy przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby typu B bez zaburzeń metabolicznych, stan po przebyciu ostrego zapalenia trzustki i po częściowej resekcji (1998 rok), przewlekły niezbyt żołądka i dwunastnicy, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym i polineuropatię w obserwacji.

Biegły sądowy stwierdził, że wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

W wyniku przeprowadzonego badania biegły wskazał, iż schorzenia wnioskodawcy przebiegające obecnie stabilnie upośledzają sprawność organizmu w niewielkim stopniu i nie ograniczają jego zdolności do pracy ani zdolności do samodzielnej egzystencji.

Podał, że występujące u wnioskodawcy schorzenie w postaci wirusowego zapalenia wątroby typu B przebiega stabilnie a aktywność enzymów wątrobowych jest w normie, zaś pozostałe schorzenia nie upośledzają sprawności fizycznej wnioskodawcy. Podkreślił, że wykonane w 2015 roku badanie USG jamy brzusznej nie wykazało zmian wątroby jak również, że przeprowadzone aktualnie badanie przedmiotowe nie wykazało zmian w narządach wewnętrznych. Wskazał, że wydolny jest układ oddechowy i układ krążenia, nie ma zaburzeń rytmu serca a ciśnienie krwi jest prawidłowe.

Dowód: - dokumentacja medyczna, k. 39-40

- opinia biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii, k. 25-27

Sąd zważył:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca, w toku niniejszego postępowania, kwestionował orzeczenie strony pozwanej z dnia 31.03.2016r. wskazując, że występujące u niego schorzenia uzasadniają zaliczenie go do osób niepełnosprawnych.

Zgodnie z przepisem art. 3 ust 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (t. jedn. Dz. U. z 2011r., Nr 127 poz. 721 ze zm.) istnieją trzy stopnie niepełnosprawności:

1)znaczny,

2)umiarkowany,

3)lekki.

Stosownie do art. 4 ust. 1 w/w ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Z brzmienia art. 4 ust. 2 powołanej ustawy wynika dalej, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Z kolei stosowanie do treści art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych w tym zwłaszcza dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz opinii biegłego sądowego z zakresu chorób wewnętrznych i kardiologii wynika, iż wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Biegły sądowy z zakresy chorób wewnętrznych i kardiologii rozpoznał u wnioskodawcy przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby typu B bez zaburzeń metabolicznych, stan po przebyciu ostrego zapalenia trzustki i po częściowej resekcji (1998 rok), przewlekły nieżyt żołądka i dwunastnicy, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym i polineuropatię w obserwacji.

Biegły sądowy stwierdził jednak, że wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

W wyniku przeprowadzonego badania biegły sądowy wskazał, iż schorzenia wnioskodawcy przebiegające obecnie stabilnie, upośledzają sprawność jego organizmu w niewielkim stopniu i nie ograniczają zdolności do pracy ani zdolności do samodzielnej egzystencji. Podał, że występujące u wnioskodawcy schorzenie w postaci wirusowego zapalenia wątroby typu B przebiega aktualnie stabilnie a aktywność enzymów wątrobowych jest w normie, zaś pozostałe schorzenia nie upośledzają sprawności fizycznej

wnioskodawcy. Podkreślił, że wykonane w 2015 roku badanie USG jamy brzusznej nie wykazało zmian wątroby jak również, że przeprowadzone aktualnie badanie przedmiotowe nie wykazało zmian w narządach wewnętrznych. Wskazał przy tym, że wydolny jest układ oddechowy i układ krążenia, nie ma zaburzeń rytmu serca a ciśnienie krwi jest prawidłowe.

Sąd w całości podzielił stanowisko zawarte w złożonej przez biegłego opinii, która spełnia wszelkie wymogi stawiane tego typu dowodom. W niniejszej sprawie stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało uzyskania wiadomości specjalnych, jakimi nie dysponował Sąd, i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego. Złożona zaś przez biegłego opinia była rzetelna, wyczerpująca, logicznie uzasadniona w związku z czym nie budziła żadnych uzasadnionych wątpliwości Sądu. Co istotniejsze biegły sądowy sporządził opinię po badaniu wnioskodawcy oraz na podstawie uzyskanego od niego wywiadu i dokumentacji medycznej.

Nadto, dokonując oceny opinii złożonej przez biegłego, Sąd zważył, iż opinia została doręczona obu stronom postępowania, w tym wnioskodawcy. W określonym terminie 7 dni od doręczenia opinii strona pozwana nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii biegłego. Zastrzeżenia do opinii biegłego sądowego złożył wprawdzie wnioskodawca jednak stanowiły one, w ocenie Sądu, jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłego sądowego. W tym zakresie uwzględnienia w szczególności wymaga fakt, iż biegły sądowy posiadający niewątpliwie szeroką wiedzę medyczną, przeprowadził badanie wnioskodawcy i nie wskazał, aby zaistniały jakiegokolwiek okoliczności wykluczające możliwość wydania opinii. Co istotniejsze dołączona do zastrzeżeń dokumentacja medyczna leczenia wnioskodawcy potwierdza de facto ustalenia dokonane przez biegłego sądowego.

Z powyższych przyczyn Sąd dał wiarę opinii złożonej przez biegłego sądowego w całości jako rzetelnej i wyczerpującej, a przy tym sporządzonej zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia zawodowego i dającej odpowiedź na sformułowane w tezie dowodowej pytania. W trakcie postępowania nie ujawniły się również żadne okoliczności mogące podważyć zaufanie do wiedzy, rzetelności lub bezstronności biegłego. Co istotniejsze biegły zaznaczył, że nie zachodzą okoliczności uzasadniające przebadanie wnioskodawcy przez innych biegłych sądowych z zakresu medycyny.

Biegły sądowy ustalił zaś, że wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Tym samym brak było podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia w zakresie objętym żądaniem odwołania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie przepisów powyżej powołanych oraz na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wobec braku podstaw do jego uwzględnienia, przy czym w ocenie Sądu przyjąć należało, iż – wobec treści przepisu

art. 477⁹ § 3 k.p.c., brak było podstaw do odrzucenia odwołania, gdyż uchybienie terminowi do wniesienia odwołania nie było nadmierne i nastąpiło z przyczyn niezależnych od wnioskodawcy a związanych z faktem, że D. H., która faktycznie odebrała zaskarżone orzeczenie przekazała dokument wnioskodawcy dopiero w dniu 15.04.2016r.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w punkcie II wyroku Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594).